

ἐπισήμους μάχας, ὡς εἰς τὴν μάχην τοῦ Βαλτετεσίου, τῶν Δολιανῶν, τῆς Γράνας καὶ εἰς ἐκείνην τοῦ Δερβενακίου ἐπὶ τοῦ Δράμαλη. Σῶζονται δὲ ἔγγραφα τινὰ τῶν τότε ἀρχηγῶν Θ. Κολοκοτρῶνη καὶ Ἡλία Μαυρομιχάλη, τὰ ὁποῖα θὰ καταχωρισθοῦν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον, καὶ τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν τὰς ἐκδουλεύσεις των. Ἦδη δὲ ἐν τέλει καταχωρίζομεν τὸ ἔγγραφο, διὰ τοῦ ὁποῖου οἱ συμπατριῶταί του διώρισαν τὸν Κ. Ἀλεξανδρίπουλον ἀρχιστράτηγόν των. Ἐκ τούτων ὁ Ἰωάννης εὐρεθεὶς εἰς τὴν ἀτυχῆ μάχην τῶν Τρικόρφων ἐπὶ Ἰμβρέμ πασσᾶ, ἐπειδὴ τὸ πόδι του ἔτσακίσθη ἀπὸ σφαίρας τουφεκίου, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἀποσυρθῆ, διὰ νὰ μὴ παραδοθῆ ζωντανὸς εἰς τοὺς ἀπίστους, ἔβαλεν ὁ ἴδιος τὴν πιστόλαν του εἰς τὸ ζερβί του βυζὶ καὶ ἐσκοτῶτή μόνος του, εἰπὼν προηγουμένως εἰς τοὺς παρόντας τότε γείτονάς του νὰ πάρουν τὰ ὄπλα του καὶ νὰ ἐκᾶκθησῶν τὸ αἷμά του. Ἴδου καὶ τὸ μνησθὲν ἔγγραφο.

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἰδιοχείρου μας γράμματος, ὑποσχόμεθα μεθ' ὄρκου τῆς ἁγιωτάτης καὶ ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, καὶ μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ τρομεροῦ ὄρκου ὅπου αὐτοπροαιφώς διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους μας ἐκάμαμεν, ὅτι νὰ φυλάξωμεν τὰς ἀγγελίας τῆς Σεβαστῆς Ἀρχῆς, καὶ ἀρχιστρατιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου. Ὁ Κύριος λοιπὸν καὶ καθολικὸς μας σκοπὸς δὲν ἀποβλέπει, οὔτε γίνεται δι' ἄλλο τι, εἰμὴ μόνον διὰ τὴν κοινὴν τῆς πατρίδος ὠφέλειαν. Τοῦτον ἔνεκα ἐκλέγομεν ἡμεῖς κοινῶς τὸν ἀδελφὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Ὑψηλάντην, ὡς γνωστὸν εἰς ὅλον τὸ γένος σφᾶδὸν διὰ τοὺς πολυχρονίους καὶ ἀκουράστους ἀγῶνας του ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, πρὸς τὸ ὁποῖον δίδομεν δλην τὴν πληρεξουσιότητα τῆς χώρας μας, γὰρ διατάξῃ καὶ γὰρ διο-

